

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1474/07
05.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Jasminke Stanojević, Vesne Popović, Mirjane Grubić i Ljiljane Ivković-Jovanović, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", čiji su punomoćnici BA i BV, advokati, radi poništaja odluke, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zaječaru Gž. broj 132/07 od 26.06.2007. godine, u sednici održanoj 05.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Zaječaru Gž. broj 132/07 od 26.06.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Knjaževcu P1 broj 956/06 od 07.11.2006. godine, stavom prvim izreke, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da sud poništi rešenje tuženog o otkazu ugovora o radu od 15.08.2006. godine. Stavom drugim izreke tužilja je obavezana da tuženom na ime naknade parničnih troškova isplati 18.900,00 dinara, u roku od 8 dana.

Presudom Okružnog suda u Zaječaru Gž. broj 132/07 od 26.06.2007. godine potvrđena je prvostepena presuda i žalba tužilje odbijena kao neosnovana.

Protiv pravnosnažne presude donete u drugom stepenu tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pravilnost pobijane presude na osnovu člana 399. ZPP („Službeni glasnik RS“, broj 125/04) i našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna povreda na koju se revizijom ukazuje, jer je izreka presude jasna, neprotivureći sama sebi niti razlozima presude i u njoj su navedeni jasni razlozi o odlučnim činjenicama.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilja je 11.04.2006. godine učinila povredu radne dužnosti predviđenu odredbom člana 179. stav 1. tačka 2. Zakona o radu i člana 20. stav 2. tačka 1. Aneksa broj 1 ugovora o radu, jer prilikom izvršene kontrole od strane poreskog inspektora, u kiosku u kom je radila, nije čuvala knjigu dnevnih izveštaja na mestu gde se vrši promet dobara. Zbog ovog prekršaja, rešenjem Ministarstva finansija - Poreska uprava - Filijala Stari grad u Beogradu od 19.06.2006. godine kažnjena je novčanom kaznom od 200.000,00 dinara, a tuženi novčanom kaznom od 500.000,00 dinara. Iz obrazloženja ovog rešenja utvrđeno je da je na osnovu zaključka o pokretanju prekršajnog postupka zakazana prva rasprava za 19.06.2006. godine. Zbog učinjene povrede radne dužnosti, tužilji je rešenjem tuženog od 15. 08. 2006. godine otkazan ugovor o radu.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su odbili tužbeni zahtev tužilje za poništaj odluke tuženog kojim joj je otkazan ugovor o radu.

Naime, odredbom člana 179. stav 1. tačka 2. Zakona o radu („Službeni glasnik RS“, broj 24/05) propisano je da poslodavac može zaposlenom da otkáže ugovor o radu ako za postoji opravdani razlog koji se odnosi na radnu sposobnost zaposlenog, njegovo ponašanje i potrebe poslodavca i to ako zaposleni svojom krivicom učini povredu radne obaveze utvrđenu opštim aktom ili ugovorom o radu. Odredbom člana 20. stav 2. tačka 1. Aneksa broj 1 ugovora o radu propisano je da poslodavac može da otkáže ugovor o radu ako zaposleni svojom krivicom učini povredu radne obaveze koja se ogleda u neizvršavanju i neblagovremenom, nesavesnom i nemarnom izvršavanju radnih dužnosti i obaveza predviđenih zakonom, pojedinačnim kolektivnim ugovorom i ugovorom o radu.

U konkretnom slučaju, pravilno je tuženi utvrdio da je tužilja svojom krivicom učinila povredu radne obaveze utvrđenu odredbom člana 20. stav 2. tačka 1. Aneksa broj 1 ugovora o radu, jer u trenutku kada je izvršena terenska kontrola od strane poreskog inspektora Ministarstva finansija knjigu dnevnih izveštaja nije čuvala na mestu gde se vrši promet. Pre donošenja osporenog rešenja tuženi je postupio u skladu sa odredbom člana 180. Zakona o radu, jer je pre otkaza ugovora o radu tužilju pismenim putem upozorio na postojanje razloga za otkaz.

Neosnovano se revizijom ističe da su nižestepeni sudovi pogrešno primenili odredbu člana 184. stav 1. Zakona o radu kada su zaključili da je osporeno rešenje tuženi doneo u zakonskom roku od tri meseca od dana saznanja za povredu radne dužnosti. Ovo stoga što u toku postupka nije utvrđeno da je zapisnik o učinjenoj kontroli, koji je

potpisao radnik tuženog VV, uručen direktoru tuženog odmah po njegovom sačinjavanju, niti je utvrđeno da je poreski inspektor odmah posle kontrole o učinjenoj povredi radne dužnosti od strane tužilje obavestio o tome radnika tuženog GG (koordinatora za ___ i okolinu), pa su pravilno sudovi kao datum saznanja za učinjenu povredu uzeli 19.06.2006. godine, kada je održana prva rasprava u prekršajnom postupku. Imajući u vidu da od ovog datuma, do dana donošenja osporenog rešenja, nije protekao rok od tri meseca, tuženi je u svemu postupio u smislu odredbe člana 184. Zakona o radu.

Bez uticaja na drugačiju odluku u ovom sporu su navodi revizije da rok počinje da teče od dana kada je radnik VV potpisao zapisnik o učinjenoj kontroli, s obzirom da on za to nije bio ovlašćeno lice, da bi datum saznanja tekao od tog dana.

Na osnovu člana 405. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RR-08/JD